

TRƯỚC
VĂN PHÒNG ĐIỀU TRẦN HÀNH CHÁNH
TIỂU BANG CALIFORNIA

VỀ VIỆC:
PHỤ HUYNH ĐẠI DIỆN CHO HỌC SINH,

và

HỌC KHU TRUNG HỌC THỐNG NHẤT EAST SIDE
SỐ HỒ SƠ OAH 2019030332

**LỆNH CHẤP THUẬN THỈNH CẦU BỎ XÉT XỬ
CÁC VẤN ĐỀ SỐ 1, 3, 4, 5, 6, VÀ 8**

Ngày 07/3/2019, Học Sinh đã nộp đơn Yêu Cầu Phiên Điều Trần Theo Đúng Thủ Tục tới Văn Phòng Điều Trần Hành Chánh, gọi tắt là OAH, nêu rõ Học Khu Trung Học Thống Nhất East Side là bị đơn.

Ngày 23/7/2019, East Side đã đệ đơn Thỉnh Cầu Bỏ Xét Xử đơn khiếu nại của Học Sinh. East Side nhìn chung khẳng định năm trong số tám vấn đề của Học Sinh sẽ bị cấm theo nguyên tắc không tái xử và ngăn ngừa đổi ý. Còn đối với ba vấn đề còn lại, East Side yêu cầu bỏ xét xử trên cơ sở không thể trao Học Sinh biện pháp khắc phục theo quyết định trước đây của OAH rằng học sinh không còn đủ tiêu chuẩn nhận giáo dục đặc biệt cũng như các dịch vụ liên quan.

Học Sinh đã nộp phản hồi đối với đơn Thỉnh Cầu Bỏ Xét Xử.

LUẬT ÁP DỤNG

Các tòa án liên bang và tiểu bang có truyền thống tuân thủ các nguyên tắc không tái xử và ngăn ngừa đối ý liên quan. (*Allen v. McCurry* (1980) 449 U.S. 90, 94 [101 S.Ct. 411, 66 L.Ed.2d 308]; *Levy v. Cohen* (1977) 19 Cal.3d 165, 171.)

Theo nguyên tắc không tái xử, phán quyết cuối cùng về thực chất của vụ kiện ngăn ngừa các bên hoặc đại diện của các bên tái kiện các vấn đề đã hoặc có thể đã được nêu ra trong vụ kiện. (*Allen, supra*, 449 U.S. tại trang 94.) Theo nguyên tắc ngăn ngừa đối ý, ngay khi tòa án quyết định vấn đề thực tế hoặc luật cần thiết đối với phán quyết của mình, thì quyết định đó có thể ngăn ngừa việc tái kiện vấn đề đó ở một vụ kiện có nguyên nhân tố tụng khác liên quan đến một bên trong vụ kiện đầu tiên. (*Ibid.*; *Lucido v. Tòa Án Tối Cao* (1990) 51 Cal.3d 335, 341; xem thêm *Ban Giáo Dục Học Khu Thành Phố Migra v. Warren* (1984) 465 U.S. 75, 77, n. 1 [104 S.Ct. 892, 79 L.Ed.2d 56] [các tòa án liên bang sử dụng thuật ngữ “ngăn ngừa vấn đề” để miêu tả nguyên tắc ngăn ngừa đối ý].) Nguyên tắc ngăn ngừa đối ý quy định vấn đề được trình bày để xét xử phải là cùng một vấn đề đã được phán quyết trong vụ kiện trước; rằng có phán quyết cuối cùng về tinh thần vụ kiện trước đó; và bên mà sự trả lời cáo trạng được khẳng định chống lại bên đó là bên tham gia vụ kiện trước đó. (Xem 7 Witkin, Quy Trình Thủ Tục của California (Ấn Phẩm số 4), Phán Quyết của Tòa Án § 280 và những điều sau đó)

Nguyên tắc không tái xử và ngăn ngừa đối ý phục vụ nhiều mục đích khác nhau như giảm bớt chi phí và phiền toái từ nhiều vụ kiện cho các bên cũng như bảo toàn nguồn lực tư pháp. Ngoài ra, những nguyên tắc này nhằm ngăn chặn các quyết định thiếu nhất quán, dẫn đến việc khuyến khích sự phụ thuộc vào xét xử. (*Allen, supra*, 449 U.S. at p. 94; xem *Trường Đại Học Tennessee v. Elliott* (1986) 478 U.S. 788, 798 [106 S.Ct. 3220, 92 L.Ed.2d 635].) Trong nguyên tắc không tái xét xử và ngăn ngừa đối ý là những nguyên tắc pháp luật, thì những nguyên tắc này cũng được áp dụng đối với các quyết định được đưa ra tại các cơ sở hành chính. (Xem Ủy Ban Kiểm Soát Tài Nguyên Tiểu Bang và *Pacific Lumber Co.* (2006) 37 Cal.4th 921, 944, citing *People v. Sims*

(1982) 32 Cal.3d 468, 479; *Hollywood Circle, Inc. v. Bộ Quản Lý Đồ Uống Có Cồn* (1961) 55 Cal.2d 728, 732.)

Tuy nhiên, Đạo Luật Giáo Dục Cá Nhân Khuyết Tật, gọi tắt là IDEA, có một phần sửa đổi phân tích chung liên quan đến nguyên tắc không tái xét xử và ngăn ngừa đôi ý. IDEA cụ thể nêu rõ không có điều gì trong Đạo Luật được hiểu là ngăn cản phụ huynh nộp đơn khiếu nại theo đúng thủ tục riêng về một vấn đề khác với đơn khiếu nại theo đúng thủ tục tố tụng đã được nộp. (20 U.S.C. § 1415(o); 34 C.F.R. § 300.513(c) (2006); Bộ Luật Giáo Dục, § 56509.) Do đó, mặc dù các bên bị ngăn không được tái kiện các vấn đề đã được điều trần trong vụ kiện theo đúng thủ tục trước đó, phụ huynh không bị ngăn nộp đơn khiếu nại mới theo đúng thủ tục về các vấn đề mà đáng lẽ đã phải được nêu và xét xử trong vụ kiện đầu tiên, nhưng chưa được nêu và xét xử.

IDEA quy định rằng phán quyết được đưa ra trong một phiên điều trần công bằng vô tư theo đúng thủ tục “sẽ là cuối cùng.” (20 U.S.C. § 1415(i)(1)(A).) Tuy nhiên, một bên bị buồn phiền bởi những phát hiện và phán quyết trong phiên điều trần theo đúng thủ tục có thể kháng án lên tòa án có thẩm quyền xét xử trong vòng 90 ngày kể từ ngày nhận được phán quyết từ phiên điều trần. (20 U.S.C. § 1415(f)(1)(A), (g), (i)(1)(B) & (i)(2); Bộ Luật Giáo Dục, § 56505, tiểu mục (k).)

THẢO LUẬN

Ngày 11/1/2019, East Side đã nộp đơn Yêu Cầu Phiên Điều Trần Theo Đúng Thủ Tục nêu rõ Học Sinh trong Hồ Sơ OAH số 2019010414 là bị đơn. Vấn đề đó đã được tiến hành xét xử vào tháng 3/2019 trước Thẩm Phán Luật Hành Chánh Charles Marson về bốn vấn đề sau:

1. East Side có thể cho Học Sinh ra khỏi chương trình giáo dục đặc biệt và các dịch vụ liên quan không bởi học sinh không còn đủ điều kiện nhận chương trình giáo dục đặc biệt cũng như các dịch vụ liên quan ở mọi loại hạng?

2. East Side đã cung cấp Phụ Huynh sự tham gia có ý nghĩa vào chương trình giáo dục cá nhân hoặc quy trình IEP tại cuộc họp nhóm IEP ngày 4/12/2018?
3. Người đánh giá thực hiện đánh giá giáo dục độc lập về ngôn ngữ lời nói của Học Sinh có thực sự là nhân viên của East Side? và
4. Các bản đánh giá ba năm một lần của East Side có phù hợp để Học Sinh không phải chịu những đánh giá giáo dục độc lập về ngôn ngữ lời nói hoặc tâm lý học tập của học sinh với chi phí của East Side?

Ngày 17/5/2019, OAH đã ban hành Phán Quyết cuối cùng về trường hợp số 2019010414. Thẩm Phán Luật Hành Chánh, gọi tắt là ALJ, Charles Mason đã quyết định là bài đánh giá ngôn ngữ lời nói do Tiến sĩ Hernandez thực hiện vào tháng 2/2018 là một phần trong bản đánh giá ba năm một lần của Học Sinh và không phải là một đánh giá giáo dục độc lập. Vì vậy, ALJ Marson đã coi tính phù hợp của bản đánh giá này là một phần của Vấn đề số 4 của East Side và từ chối đưa ra quyết định về tình trạng việc làm của người đánh giá vì điều này không ảnh hưởng đến Phán Quyết.

Phán Quyết ở trường hợp OAH số 2019010414 cho thấy các đánh giá ngôn ngữ lời nói và tâm lý giáo dục ba năm một lần của East Side về Học Sinh là phù hợp về mặt pháp lý do đó Phụ Huynh không được hưởng đánh giá giáo dục độc lập do nhà nước tài trợ ở các lĩnh vực này. Phán Quyết cũng cho thấy East Side đã cung cấp Phụ huynh sự tham gia có ý nghĩa vào quy trình IEP tại cuộc họp nhóm IEP vào ngày 4/12/2018. Cuối cùng, Phán Quyết quyết định rằng East Side có thể cho Học Sinh ra khỏi chương trình giáo dục đặc biệt và các dịch vụ liên quan bởi học sinh không còn đủ điều kiện nhận chương trình giáo dục đặc biệt cũng như các dịch vụ liên quan ở mọi loại hạng.

Học sinh đã xác định tám vấn đề cần điều trần đối với sự việc gần đây mà dự kiến sẽ điều trần từ ngày 6/8/2019. Những vấn đề của học sinh như sau:

1. Có phải East Side đã từ chối cung cấp Học Sinh chương trình giáo dục công lập phù hợp miễn phí, gọi tắt là FAPE, và cản trở đáng kể sự tham gia có ý nghĩa của Phụ huynh vào việc lập kế hoạch chương trình giáo dục cá nhân của học sinh từ tháng 2/2018 đến nay khi East Side không đánh giá học sinh ở lĩnh vực suy giảm sức khỏe khác khi nhận được thông báo rằng Học Sinh có chẩn đoán y tế về chứng tự kỷ, rối loạn tăng động thiếu chú ý, và rối loạn cảm xúc thời thơ ấu; và không nêu chẩn đoán y tế này trong bản đánh giá ba năm một lần năm 2018.
2. East Side đã từ chối cung cấp Học Sinh FAPE bằng việc không cung cấp học sinh chương trình phù hợp trong các niên học 2017-2018 và 2018-2019?
3. East Side đã từ chối cung cấp Học Sinh FAPE khi East Side không tổ chức kịp thời đánh giá ba năm một lần, không thực hiện đánh giá ba năm một lần, không tổ chức cuộc họp nhóm IEP trong vòng 60 ngày kể từ khi Phụ huynh đồng ý đánh giá, và không cung cấp Phụ Huynh báo cáo đánh giá trước cuộc họp nhóm IEP 2017?
4. East Side đã vi phạm các quyền theo đúng thủ tục của Học Sinh khi East Side không đáp ứng yêu cầu đánh giá độc lập của Phụ huynh trong niên học 2017-2018?
5. Bản đánh giá ba năm một lần về Học Sinh năm 2017-2018 của East Side có tuân thủ mọi quy định pháp lý, và bản đánh giá có đánh giá học sinh phù hợp ở mọi lĩnh vực nghi khuyết tật của học sinh, hay Học Sinh có quyền được đánh giá tâm lý giáo dục và ngôn ngữ lời nói độc lập?
6. East Side đã từ chối cung cấp Học Sinh FAPE khi East Side không kịp thời cung cấp hồ sơ cho Phụ Huynh trong các niên học 2017-2018 và 2018-2019?
7. East Side đã từ chối cung cấp Học Sinh FAPE và vi phạm quyền theo đúng thủ tục của Phụ Huynh khi East Side ngừng cung cấp dịch vụ mà không thông báo Phụ huynh hoặc có sự đồng ý của Phụ huynh trong niên học 2017-2018?

8. East Side đã từ chối Học Sinh cơ hội tham gia có ý nghĩa vào những sự việc liên quan đến trường bằng việc không cung cấp Phụ huynh các bản dịch về chương trình IEP, bản đánh giá cũng như các tài liệu giáo dục đặc biệt khác của Học Sinh trong các niên học 2017-2018 và 2018-2019?

East Side đề nghị bỏ xét xử các Vấn đề số 1, 3, 4 và 5 của Học Sinh theo quyết định cần thiết trong Phán Quyết của OAH số 2019010414 cho thấy bản đánh giá ngôn ngữ lời nói không phải là bản đánh giá giáo dục độc lập mà là một phần của bản đánh giá ba năm một lần, và những bản đánh giá này là phù hợp mặc dù hoàn thành chậm trễ. Phán Quyết đã quyết định là sự chậm trễ của East Side trong việc hoàn thành và trình bày các bản đánh giá không có tác động bất lợi đối với Phụ Huynh hoặc Học Sinh.

Lập luận của East Side là có cơ sở. Phiên điều trần trước và Phán Quyết cuối cùng của trường hợp OAH số 2019010414 đã đề cập cụ thể tính phù hợp của các bản đánh giá tâm lý giáo dục và ngôn ngữ lời nói của East Side. Phán Quyết đã quyết định là các bản đánh giá không kịp thời nhưng sự chậm trễ không gây hại, và được thấy là các bản đánh giá là phù hợp. Cụ thể, Phán Quyết đã kết luận rằng bản đánh giá tâm lý giáo dục đã đánh giá Học Sinh ở mọi lĩnh vực nghi khuyết tật bao gồm chứng tự kỷ và rối loạn tăng động giảm chú ý, và liệu học sinh có bị suy giảm sức khỏe hoặc rối loạn cảm xúc khác hay không. Phán Quyết quyết định rằng Học Sinh không được hưởng sự đánh giá giáo dục độc lập ở những lĩnh vực tâm lý giáo dục, và ngôn ngữ lời nói.

ALJ Marson phân tích thêm thư từ giữa Người Cha và East Side, và đã cân nhắc và đo đếm lời khai của Người Cha, chuyên gia đánh giá lời nói, Tiến sĩ Hernandez, và các nhân chứng của East Side để xác định liệu bản đánh giá lời nói có phải là bản đánh giá giáo dục độc lập hay không. East Side cho rằng bản đánh giá lời nói là bản đánh giá giáo dục độc lập và do đó chỉ cần đáp ứng các quy định về đánh giá độc lập. Học Sinh

tranh tụng quan điểm của mình rằng đánh giá của Tiến sĩ Hernandez không thực sự là bản đánh giá giáo dục độc lập do đó học sinh vẫn có quyền hưởng một đánh giá giáo dục độc lập. Phán Quyết trong trường hợp OAH số 2019010414 cho thấy không có bản đánh giá giọng nói nào của Học Khu mà Phụ Huynh có thể không nhất trí và việc không cung cấp Phụ Huynh tiêu chí đánh giá giáo dục độc lập là vô hại.

Theo đó, các Vấn đề số 1, 3, 4 và 5 của Học Sinh bị cấm bởi các nguyên tắc không tái xét xử và ngăn ngừa đôi ý.

East Side lập luận thêm rằng Vấn đề số 8 của Học Sinh cũng đã được quyết định trong sự vụ trước, khi ALJ Marson kết luận rằng Phụ Huynh đã tham gia có ý nghĩa vào các cuộc họp nhóm IEP ngày 17/5 và ngày 4/12/2018. Mặc dù East Side không tìm kiếm quyết định là Phụ Huynh đã tham gia có ý nghĩa vào cuộc họp nhóm IEP tháng 5/2018, ALJ Marson nhận thấy rằng cuộc họp tháng 12 là sự nối tiếp của cuộc họp tháng 5 và hai cuộc họp không thể được tách rời hoàn toàn trong việc phân tích sự tham gia. Bản ghi âm của mỗi cuộc họp đã được đưa vào làm bằng chứng và được phân tích trong Phán Quyết. ALJ Marson đã quyết định rằng Người Cha đã chi phối các cuộc họp, hoàn toàn không nhất trí với các khuyến nghị nêu trong bản đánh giá, có nhiều cơ hội để đặt câu hỏi, ngăn cản người đánh giá giải thích những phát hiện của họ, và trình bày nhiều về quan điểm của mình với những khó khăn của Học Sinh.

Lập luận của East Side rằng Vấn đề số 8 bị cấm là rất thuyết phục. Ở vụ kiện đầu tiên, Học Sinh đã không phản đối, nhưng hiện nay học sinh phản đối, rằng East Side đã từ chối sự tham gia có ý nghĩa bằng việc không cung cấp các bản dịch IEP hoặc các bản đánh giá của học sinh. Thay vào đó, như được thấy trong Phán Quyết, Học Sinh khẳng định Phụ Huynh bị từ chối tham gia do East Side không cung cấp hồ sơ giáo dục, cụ thể là bản sao IEP tháng 5/2017. Mặc dù vậy, Phán Quyết trong trường hợp OAH số 2019010414 đã đề cập cụ thể đến sự tham gia của Phụ Huynh trong các cuộc họp nhóm IEP tháng 5/2018 và tháng 12/2018 và quyết định rằng Phụ Huynh

đã là người tham gia có ý nghĩa trong cuộc họp nhóm IEP gồm hai phần này, vì vậy Vấn đề số 8 của Học Sinh sẽ bị loại trừ. Tóm lại, khiếu nại đối với các Vấn đề số 1, 3, 4, 5 và 8 của Học Sinh đã được kiện và đã được phán quyết trong trường hợp OAH số 2019010414. Học Sinh bị cấm tái kiện những vấn đề này vào vụ việc hiện nay.

Lập luận tiếp theo của East Side là các Vấn đề số 2, 6 và 7 của Học sinh phải bị bỏ xét xử vì quyết định từ Phán Quyết trước đây rằng Học Sinh không còn đủ điều kiện sẽ ngăn mọi biện pháp bồi thường. Có vẻ như East Side đang lập luận rằng những vấn đề còn lại của Học Sinh là vấn đề cần bàn cãi theo Phán Quyết của OAH rằng học sinh không còn cần giáo dục đặc biệt nữa. Theo nguyên tắc tranh luận, tòa án có thể từ chối xét xử vụ án vì vụ án không đưa ra cuộc tranh luận hiện nay vào thời điểm phán quyết. (*Ủy Ban Công Vụ Quận Los Angeles và Wilson* (1952) 112 Cal.App.2d 450, 453.) Một vụ kiện trở nên cần được bàn cãi khi tòa án không thể cung cấp các bên biện pháp giảm nhẹ có hiệu lực. (*Knox v. Service Employees Intern. Union, Local 1000* (2012) 567 U.S. 298, 307 [132 S.Ct. 2277, 228]7.)

Các vấn đề số 2, 6 và 7 của Học Sinh làm dấy lên tranh cãi hiện nay như liệu East Side đã từ chối cung cấp học sinh FAPE bằng việc không cung cấp chương trình phù hợp và không kịp thời đưa ra hồ sơ trong các niên học 2017-2018 và 2018-2019, và liệu East Side đã không thực hiện các dịch vụ của IEP cho Học Sinh trong niên học 2017-2018. Học Sinh có quyền nêu ra các vấn đề trong một đơn khiếu nại theo đúng thủ tục liên quan đến giai đoạn trước khi OAH quyết định tính không đủ điều kiện, bất chấp quan điểm của East Side rằng Học sinh sẽ không thể chứng minh việc mất lợi ích giáo dục. Yêu cầu của East Side là OAH xác định những vấn đề còn lại của Học Sinh là vấn đề cần bàn cãi, trên thực tế, là một thỉnh cầu phán quyết ngăn gọn là OAH không có thẩm quyền giải quyết. East Side không cung cấp quyền quy định OAH xét xử và quyết định tính tương đương thỉnh cầu phán quyết ngăn gọn, mà không cung cấp Học Sinh cơ hội lập hồ sơ thực tế về những từ chối FAPE cụ thể được khẳng định và liệu học sinh có được hưởng sự bồi thường hay không.

Tuy nhiên, xem xét kỹ hơn đơn khiếu nại của Học Sinh cho thấy Vấn đề số 6 khẳng định vi phạm theo thủ tục do không kịp thời cung cấp báo cáo đánh giá ba năm một lần và quy trình căn bản về ngôn ngữ lời nói. Phán Quyết của OAH số 2019010414 quyết định rằng Học Sinh không bị tổn hại từ việc chậm trễ trong quá trình đánh giá, và rằng các bản đánh giá là phù hợp về mặt pháp lý do đó học sinh không được quyền nhận đánh giá giáo dục độc lập. Phán Quyết trước đây đã nhất thiết quyết định rằng các báo cáo và dữ liệu cơ bản là phù hợp và hợp lệ và đặc biệt được thấy là Phụ Huynh đã tham gia có ý nghĩa vào các cuộc họp của nhóm IEP được tổ chức để xem xét các bản đánh giá.

Học Sinh đã có cơ hội kiểm tra chéo người đánh giá ngôn ngữ lời nói liên quan đến các quy trình kiểm tra và để tìm kiếm bồi thường đối với vấn đề trước đây về việc không nhận được hồ sơ kiểm tra liên quan tới thành kiến khi tiếp tục điều trần mà không có sự có mặt của họ. Học sinh sẽ không được phép nêu những khiếu nại này ở đây cũng như không được cố gắng tái kiện vấn đề tham gia có ý nghĩa. Theo đó, Vấn đề số 6 của Học Sinh cũng sẽ bị cấm bởi các nguyên tắc không tái xét xử và ngăn ngừa đối ý.

LỆNH

1. thỉnh cầu bỏ xét xử các Vấn đề số 1, 3, 4, 5, 6 và 8 của East Side đã được chấp thuận.
2. thỉnh cầu bỏ xét xử các Vấn đề 2 và 7 của East Side đã bị từ chối.
3. Sự vụ này sẽ được tiến hành điều trần theo lịch trình hiện nay đối với các Vấn đề 2 và 7.

LẬP VÀO NGÀY: 31/7/2019

Theresa Ravandi

Thẩm Phán Luật Hành Chánh

Văn Phòng Điều Trần Hành Chánh

BẢN SỬA - THUẬN TIỆN CHO NGƯỜI KHUYẾT TẬT